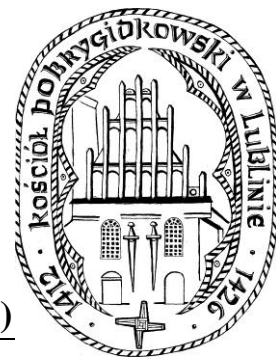

Buletyn Rektoratu

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, 26 MARCA 2017 r. NR 13 (269)

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

2.04.-5.04

prowadzi
ks. dr Adam Raczkowski

NIEDZIELA, 2.04.

Msza św. z nauką rekolekcyjną:

7.00, 8.00, 9.30, 11.00, 12.00, 13.15, 16.00, 18.00

**PONIEDZIAŁEK-ŚRODA
3.04.-5.04**

7.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną
11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną
18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

NIEDZIELA: podczas każdej Mszy świętej

PONIEDZIAŁEK – ŚRODA

7.00 – 8.00; 10.45 – 11.45; 17.30 – 19.00

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

DROGA KRZYŻOWA
Piątek, godz. 10.30 i 17.30

GORZKIE ŻALE
Codziennie (oprócz piątku), godz. 10.30 i 17.30
Niedziela, godz. 17.30

Wieczory Muzyczne w Kościele Pobrygidzkowskim

Niedziela, 26 marca 2017 roku
godz. 19.00

KONCERT PASYJNY

Koncert muzyki pasywnej, wokalne i instrumentalnej na organy solo oraz organy i głosy solowe. Wykonane zostaną m.in. kompozycje J.S.Bacha, J. Rheinbergera, J. Haydna, N. Bruhnsa. W tym fragment „pasji” wg św. Mateusza - J.S. Bacha.

za tydzień:

Niedziela, 2 kwietnia 2017 roku
godz. 19.00

LAMENTACJE JEREMIASZA

Czas Wielkiego Postu i związane z tym koncerty pasyjne od wieków były źródłem wielu inspiracji twórczych, które po dziś dzień skłaniają do refleksji. Chór Trybunału Koronnego w Lublinie przygotował specjalny program a cappella złożony z utworów doby Renesansu, Baroku i Romantyzmu.

Program:

T. Tallis - Lamentationes Ieremiae
W. Byrd - Emendemus in melius
M. Zieleński - In monte Oliveti
M. Cardoso - Erat Jesus ejiciens
J. Sheppard - In manus tuas
A. Bruckner - Christus factus est
J. Rheinberger - Meditabor in mandatus tuis

**Mecenas koncertów:
Grupa Azoty PUŁAWY**

Wstęp wolny. Zapraszamy!

INTENCJE MSZALNE

IV tydzień Wielkiego Postu

Poniedziałek, 27.03.

7.00 +Andrzej – gregorianka 14
7.30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Tomka –Nowenna 8
11.00 +Adam Karoń – gregorianka 27
18.00 +Jan-Mieczysław Sosnówka (r.), zmarłych z rodziny
18.00 +Dziękczynna, o zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Janiny

Wtorek, 28.03.

7.00 +Andrzej – gregorianka 15
7.30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Tomka –Nowenna 9
11.00 +Adam Karoń – gregorianka 28
18.00 +Bolesława, Tadeusz, Lech, Józefa Siepiasak, Józef Czubacki
18.00 +Bogusław Krupka (25 r.)

Środa, 29.03.

7.00 +Andrzej – gregorianka 16
7.30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Judy Tadeusza dla Tomasza
11.00 +Adam Karoń – gregorianka 29
18.00 +Krzysztof Rusinek, Czesława i Jan Boreczek
18.00 +Tadeusz, Czesława

Czwartek, 30.03.

7.00 +Andrzej – gregorianka 17
7.30 W intencji ofiarodawców
8.00 **WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 +Adam Karoń – gregorianka 30
18.00 +Wynagradzająca za grzechy Barbary

Piątek, 31.03.

7.00 +Andrzej – gregorianka 18
7.30
11.00 **WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY**
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Williama w 18 rocznicę urodzin oraz Klary w 14 rocznicę urodzin

Sobota, 1.04., I SOBOTA MIESIACA

7.00 +Andrzej – gregorianka 19
7.30
11.00 Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi
18.00 +Mateusz Siczek – gregorianka 1
18.00 +Elżbieta, Stanisław, Józefa, zmarłych z rodziny Dziubińskich
18.00 +Jan Ryszard oraz w rocznicę urodzin Wandy

V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, 2.04.

7.00
8.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Tomka oraz jego rodziców i brata Bartosza
9.30 +Janina, Antoni, zmarłych z rodziny Pogodzińskich i Kozaków
11.00 +Adam Wawrzyszak (21 r.)
12.00 +Barbara Nalepa (3 r.), Józefa, Antoni, Jan, zmarłych z rodziny Nalepów
13.15 +Bogumiła Mazur
13.15 +Antoni Antonowicz, zmarłych z rodziny Obara
16.00 +Mateusz Siczek – gregorianka 2
18.00 +Andrzej – gregorianka 20

SŁOWO NA NIEDZIELE

Uzdrowienie
niewidomego od urodzenia.

Cóż wyjątkowego poza fizycznym uzdrowieniem dokonało się w życiu owego człowieka? Czy ta historia jest nam jakoś bliska? A może jakaś ślepotą dotyka i nas? Może przed nią chce nas ustrzec Chrystus? W jakim celu chce otworzyć nasze oczy? Odkryjmy prawdę ukrytą w dzisiejszym wydarzeniu uzdrowienia niewidomego. Zrekonstruujmy etapy drogi, jaką przeszedł ów człowiek.

Na początku niewidomy nie znał Jezusa. Na pytanie: *Jak oczy ci się otwały?* Odpowiedział: *„Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto...”* Jezus był dla niego tylko jakimś człowiekiem i nikim więcej. Później, gdy go zapytano: *A ty, co Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?* odrzekł: *„To prorok”*. Zrobił krok naprzód; zrozumiał, że Jezus jest posłany, przemawia w imieniu Boga. Posłany – tak też miała na imię sadzawka, do której udał się niewidomy – Siloe. Obmywa się niejako w samym Chrystusie, swego rodzaju chrzest, który nie tylko daje fizyczną możliwość widzenia, ale także głębsze oświecenie: *„Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić”*. Na koniec gdy faryzeusze, którzy okazali się wyjątkowo niewidzącymi, gdy wypędzili go z synagogi i naubliżali mu za to, że ośmielił się bronić Jezusa, spotkał Go ponownie i tym razem zawołał: *„Wierzę Panie!”* i skłonił się oddając Mu cześć, uznając go otwarciem za swego Pana i Boga. To punkt kulminacyjny tego oświecenia, oświecenia, które dało mu odwagę bronić Jezusa, wierzyć w Niego.

Tak oto odkrywamy sens owego uzdrowienia. Odzyskać wzrok – to raz, ale odzyskać widzenie tego, kim jest Jezus to sens tych wydarzeń, opisanych w ewangelii Jana.

A ja, w jakim punkcie tej drogi, jaką przeszedł ów niewidomy, ja jestem? Kim dla mnie jest Jezus z Nazaretu? To, że człowiekiem – nikt tego nie neguje; że prorokiem, który otworzył przed ludźmi nowe horyzonty religijne i moralne, jest prawie powszechnie uznawane. Ale to za mało! Potrzeba odkryć na nowo, że Jezus jest moim Panem! Odkryć na nowo – mówię – bo życie często przesłania nam tę prawdę. Życie pełne jest przykładów tego, jak nasze widzenie świata mija się z tym, jaki proponuje Bóg. Potrzeba korekty naszego życia!

(xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

WYPEŁNIAMY PIT-y

Zwracamy się z prośbą o przekazanie 1% podatku na Powizytkowski Ośrodek Kultury, który jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Kościoła Rektoralnego i posiada status organizacji pożytku publicznego. Uzyskane w ten sposób środki finansowe będą przekazane na przeprowadzenie renowacji zabytkowej ambony. Informujemy, że istnieje możliwość bezpłatnej pomocy tym wszystkim, którzy pragną rozliczyć PIT-37 i przekazać 1% podatku. Deklaracje podatkowe można przynosić do zakrystii po Mszach św. lub bezpośrednio do Biuro Rachunkowego, które swą siedzibę ma przy wejściu do Sklepu u Brygidy.

PODARUJ 1% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPISUJĄC W ZEZNANIU ROCZNYM
SKŁADANYM DO URZĘDU
SKARBOWEGO:**

KRS 0000582162

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

I SOBOTA MIESIĄCA

W tym tygodniu, 1 kwietnia, I sobota miesiąca. Kontynuujemy nabożeństwa Pięciu Pierwszych Sobót Miesiąca. Nabożeństwa wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi będą o godz. 10.30 i 17.30. Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu Maryi o godz. 11.00. Serdecznie zapraszamy.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

W minionym tygodniu złożono ofiary:

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa we czwartek o godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

CZY PÓJDE NA REKOLEKCJE?

W czasie 40 dni Wielkiego Postu warto zaplanować czas rekolekcji, czas zastanowienia się nad sobą i nad swoim życiem. Zatrzymać się na chwilę, wyciszyć i zamyślić. Spotkać Boga i spotkać się sam na sam ze sobą. Trzeba wyjść na pustynię, bo tam jest cisza, spokój i milczenie. Wtedy można usłyszeć siebie. A może właśnie tegoroczne nauki rekolekcyjne będą dla mnie swoistą pustynią, powrotem do źródeł?

Rekolekcje wielkopostne to taki szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła. Jest to czas próby, czas lekcji i nauk, kiedy uczymy się roztropności, mądrości ducha i stajemy się lepsi. Czas rekolekcji jest bardzo znanym aktem pokutnym w Kościele od wieków – aktem duchowych ćwiczeń. Dlatego rekolekcje odprawiają wszyscy: papież, biskupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice, małżonkowie, rodzice, dziadkowie, studenci, uczniowie, osoby chore i niepełnosprawne, osoby samotne i rozwiedzione... Kościół naucza i przygarnia wszystkie owieczki rozproszone na całym świecie.

Ktoś kiedyś napisał: „*Trudniej jest dzień dobrze przeżyć, niż napisać księgę...*”. To prawda, nie będzie nam łatwo stać się lepszymi po godzinie lub po kilku godzinach nauk rekolekcyjnych. W ciągu kilku chwil nie da się naprawić całego duchowego rozgardiaszu. To jest praca na całe życie. Ale warto od czegoś zacząć, warto w tych rekolekcyjnych dniach postawić sobie odważne pytania:

Czy ja mam jeszcze wiarę? Czy jestem w stanie uwierzyć jeszcze więcej Bogu i mocniej Mu zaufać? Czy kocham Go ze wszystkich sił, wszelkim myśleniem i całym sercem? Muszę sobie także odpowiedzieć na pytanie: Czy ja się jeszcze modlę? Czy potrafię rozmawiać z Bogiem?

W czasie rekolekcji wielkopostnych warto także przeczytać coś, co pomoże inaczej myśleć, zobaczyć bliźniego i z nim się pojednać. Same zaś rekolekcje mają dodać sił, odwagi, otuchy i nadziei, aby pójść pod krzyż i zobaczyć Ukrzyżowanego. Żeby mieć odwagę podnieść oczy, zapłakać i zapytać: „*Panie, czy Ty mi jeszcze raz przebacysz? Czy przygarniesz mnie ponownie do swego serca?*” Odpowiedź usłyszysz na pewno... Zobaczysz ją w oczach i rozpiętych ramionach Chrystusa, w przebitym sercu Jezusa. Sam dojdiesz do wniosku: „*To nie gwoździe Cię przybiły, lecz mój grzech*”, moje słabości, namiętności, moja niewierność, moja zdrada i oddalenie...

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Niedziela *Laetare*

IV Niedziela Wielkiego Postu nazywana jest niedzielą *Laetare*. Jej nazwa pochodzi od słów antyfony na wejście:

Laetare, Ierusalem: et conventum facite, omnes qui diligitis eam: gaudete cum laetitia, qui in tristitia fuistis: ut exsultetis, et satiemini ab uberibus consolationis vestrae.

(Raduj się, Jerozolimo, zbierzcie się wszyscy, którzy ją kochacie. Cieszcie się, wy, którzy byliście smutni, weselcie się i nasycajcie u źródła waszej pociechy).

„Raduj się, wesel się Jerozolimo”. To wezwanie do radości wydaje się czymś niezwykłym, jeśli zważymy na fakt, że właśnie jesteśmy na półmetku Wielkiego Postu. A jednak – w tym czasie pokuty słyszymy nawoływanie do tego, by się radować. Kościół odpowiada na to wołanie. Dziś kapłani przyodziewają różowe szaty, porzucają wielkopostny fiolet. Dziś też można ozdabiać ołtarz kwiatami i podczas liturgii używać instrumentów muzycznych.

Tradycja niedzieli *Laetare* sięga do początków chrześcijaństwa. Zanim bowiem ustalono 40-dniowy post, czas pokuty rozpoczynał się od poniedziałku po IV niedzielę dzisiejszego Wielkiego Postu. Niedziela *Laetare* była więc ostatnim dniem radości.

Od XVI wieku tego dnia, zwanego również „Niedzielą Róż”, w Rzymie w Bazylice św. Krzyża papież święcił złotą różę i wręczał ją osobie zasłużonej dla Kościoła. Zgromadzeni w Bazylice wierni obdarowywali się kwiatami symbolizującymi piękno, ale i ból cierpienia.

Inna nazwa tej niedzieli to „Niedziela matczyzna”. Dla chrześcijan ta niedziela upamiętniała nie tylko macierzyństwo ludzkie, ale także macierzyństwo Kościoła oraz matczyną godność Najświętszej Maryi Panny. Zwyczaj ten nawiązuje do fragmentu z czytania z Listu do Galatów 4,26 (w nadzwyczajnej formie rytu): „[...] górne Jeruzalem cieszy się wolnością i ono jest naszą matką”. Tradycyjnie w tym dniu służba otrzymywała dzień wolny, by udać się do swojego kościoła parafialnego, często z rodzinami. Ze względu na obciążenie pracą, był to jeden z niewielu dni w roku, kiedy cała rodzina mogła spotkać się razem. Liturgia *Laetare* zwyczajowo obchodzono się więc w kościele parafialnym, gdzie przynoszono kwiaty jako wyraz wdzięczności za „duchowe macierzyństwo” (później był to też dzień wręczenia kwiatów matkom). „Niedziela Matczyzna” jest nadal obchodzona w krajach

anglosaskich (szczególnie w Irlandii) jako dzień matki. Warto też wspomnieć, że w starożytności obchodzono w tym dniu święto boginii-matki Kybele.

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu to także „Niedziela wytchnienia”. Ostry rygor postny był tego dnia łagodzony. W nawiązaniu do czytanego w liturgii słowa ewangelicznego fragmentu o nakarmieniu głodnych tłumów chlebem i rybami (w liturgii katolickiej obecnie tylko w formie nadzwyczajnej formie rytu), nazywano ten dzień również „Niedzielą pięciu bochenków”. Ewangelia mówi tego dnia o opiece Chrystusa nad Kościołem podążającym drogą postu. Opowiada również o ludziach, którzy doświadczywszy cudu, chcieli obwołać Jezusa królem, On jednak „odszedł sam jeden na górę”. Kościół przypomina to wydarzenie jako na kolejny znak, ukazujący, na czym polega prawdziwe królowanie Chrystusa i jak nietrwałe było odkrycie w Nim przez ludzi zapowiadanego Proroka.

Słyszymy dziś zachętę, aby odstąpić od wielkopostnej zadumy, aby cieszyć się i radość tę czerpać od Pana. Kolekta przypomina nam o tym, że już niedługo będziemy przeżywać prawdziwą wielkanocną radość, że dni wielkiego świętowania są już blisko. Słowa psalmu zachęcają:

Wysławiajcie ze mną Pana, wspólnie wywyższajmy Jego imię(...). Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

Pan wysłuchuje naszych prośb, On nas uwalnia od złego, On jest naszą pomocą. Poznajemy dziś jeszcze inne oblicze Boga. W zwyczajnej formie rytu słuchamy Ewangelii o miłosiernym Ojcu, który nie potępia tych, którzy grzeszą, tych, którzy pogubili się na swych drogach. I równocześnie możemy tę dzisiejszą przypowieść potraktować jako opowieść o nas samych, jako zachętę do tego, byśmy nie bali się stanąć przed obliczem Ojca, który kocha nas takimi, jakimi jesteśmy naprawdę – słabych i grzesznych, wciąż upadających. Potrzeba tylko naszej prawdziwej skruchy.

Warto wsłuchać się w liturgię tej Niedzieli, warto przyjąć tę ewangeliczną radość, płynącą ze świadomości, że czas pokuty ma nas prowadzić ku nawróceniu, ma oczyścić nasze serca, odrodzić nas, byśmy mogli stanąć przed Bogiem. Ten, który *pojednał nas z sobą przez Chrystusa* (z II czytania) oczekuje na nasze nawrócenie i przyciemnia nas w swoim miłosierdziu.

(za www.liturgia.pl)

